

РЕШЕНИЕ НА ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯ СЪД (втори състав)

22 април 1993 година*

„Конкуренция – Дистрибуция на моторни превозни средства – Регулиране на освобождаването на категории – Понятие за упълномощен посредник”

По дело T-9/92

Automobiles Peugeot SA и Peugeot SA, дружества регистрирани съгласно френското право, със седалища в Париж, за които се явява г-жа Xavier de Roux от адвокатската колегия на Париж, със съдебен адрес в Люксембург в кантората на Guy Loesch, 8 Rue Zithe,

ищци,

срещу

Комисията на Европейските общности, за която се явява г-н Giuliano Marengo, правен съветник, в качеството на представител, подпомаган от г-жа Francis Herbert от адвокатската колегия на Брюксел, със съдебен адрес в Люксембург в кантората на г-н Nicola Anneschino от неговата правна служба, Wagner Centre, Kirchberg,

ответник,

подпомагана от

Eco System SA, дружество, учредено съгласно френското право, със седалище в Rouen (Франция), за което се явява г-н Robert Collin, от адвокатската на Париж колегия и от г-н Nicholas Decker, от адвокатска колегия на Люксембург, със съдебен адрес в Люксембург в кантората на последния 16 Avenue Marie-Thérèse,

и от

Европейско бюро на съюзите на потребителите, сдружение съгласно белгийското право, със седалище в Брюксел, за което се явяват г-н Philip Bentley, Barrister от Lincoln's Inn и от г-н Konstantinos Adamantopoulos, от адвокатската колегия на Атина, със съдебен адрес в Люксембург в кантората на г-н Arsène Kronshagen, 12 Boulevard de la Foire,

встъпили страни,

с предмет иск за отмяна на Решение 92/154/ЕИО на Комисията от 4 декември 1991 г., свързано с процедура съгласно член 85 от Договора за ЕИО (IV/33.157 Eco System/Peugeot),

ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
(втори състав)

* Език на производството: френски.

в състав: г-н J.L. Cruz Vilaça, председател, г-н D. P.M. Barrington, г-н J. Biancarelli, г-н A. Saggio и г-н С. Briët, съдии,

секретар: г-н Н. Jung,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 16 декември 1992 г.,

постанови настоящото

Решение

По фактите

1. Оспорваното Решение 92/154/ЕИО на Комисията от 4 декември 1991 г., свързано с процедура съгласно член 85 от Договора за ЕИО (IV/33.157 - Eco System / Peugeot, ОВ 1991 г., L 66, стр. 1) е прието след жалба, подадена пред Комисията от Eco System на 19 април 1989 г. срещу Automobiles Peugeot SA и три от неговите одобрени продавачи в Белгия, на основание, че от март 1989 г., те възпрепятстват паралелния внос на превозни средства от Eco System при неговата дейност като посредник, действащ от името на френски крайни клиенти, желаещи да закупят автомобили Peugeot или Talbot. В своята жалба Eco System също така са поискали от Комисията да приеме временни мерки, които преустановяват сериозната и непоправима вреда, причинена ѝ от упоменатите по-горе препятствия.

2. Целта на Eco System е да предложат на крайните клиенти услуги, състоящи се в закупуване на превозни средства в страни, където цените са най-подходящи. Те не предлагат гаранционна услуга или услуги след продажбата, те не вземат използваните коли на клиентите си като частична замяна и не държат на склад коли, тяхна собственост. На практика, Eco System събират из цялата страна, и по-специално чрез активна реклама във всички медии, писмени пълномощни от заинтересовани крайни клиенти и само излагат в своите изложбени зали коли, които вече са продадени и предстои да бъдат доставени.

3. За да защити своята дистрибуторска мрежа, която, е обхваната от Регламент (ЕИО) № 123/85 на Комисията от 12 декември 1984 г. за приложението на член 85, параграф 3 от Договора спрямо дистрибуцията на определени категории моторни превозни средства и споразуменията за приложение (ОВ, 1985 г., L 15, стр. 16), Automobiles Peugeot SA са разпространили, на 9 май 1989 г., посредством своите дъщерни дружества, циркулярно писмо, издадено от Automobiles Peugeot SA, до всички представители, образуващи дистрибуторската мрежа на Peugeot, в Белгия, Франция и Люксембург, като дават инструкции на одобрените дилъри и продавачи в тези три държави да спрат доставките на Eco System и повече да не регистрират поръчки за нови автомобили Peugeot от Eco System, без значение дали са от тяхно име или от името на техни упълномощители. Циркулярното писмо добавя, че същите инструкции са приложими за всяка друга организация, която действа при същите условия. Проект на циркулярните писма е бил изпратен на Генерална дирекция по конкуренцията на 25 април 1989 г., но официално тя не е била уведомена.

4. На 27 ноември 1989 г. Комисията е започнала срещу Automobiles Peugeot SA и Peugeot SA процедурата, предвидена от член 3 от Регламент № 17 на Съвета от 6

февруари 1962 г., Първи регламент за прилагане на членове 85 и 86 от Договора (ОВ, 1962 г., стр. 204).

5. С Решение от 26 март 1990 г., Комисията чрез временни мерки е разпоредила на Automobiles Peugeot SA и Peugeot SA под страх от периодични глоби, да изпратят в срок от две седмици до всички техни дилъри и представители писмо за отмяна на циркулярното писмо от 9 май 1989 г., докато се приеме окончателно решение по основното дело. Тя също така е определила квота (1 211 автомобили на година, при месечно ограничение от 150 автомобили) за сделки, които Eco System могат да сключат от името на своите клиенти въз основа на предварително писмено пълномощно с мрежата на Peugeot, на което ищите не могат да се противопоставят.

6. С иск, получен в секретариата на Първоинстанционния съд от 24 април 1990 г., Automobiles Peugeot SA и Peugeot SA (по-нататък наричано „Peugeot”) са завели дело за отмяна на това решение (дело T-23/90). Същевременно, ищите са подали иск за временно спиране, с което се опитват да спрат действието на решението. С Определение от 21 май 1990 г., председателят на Първоинстанционния съд е отхвърлил този иск. Първоинстанционният съд, с Решение по дело T-23/90 Peugeot/Комисия, (по-нататък наричано „Peugeot 1”), е отхвърлил иска за отмяна. На 12 септември 1991 г. ищите са подали жалба срещу това решение пред Съда на Европейските общности (дело C-229/91P).

7. С оспорваното решение от 4 декември 1991 г., Комисията е установила, че изпращането на циркулярното писмо от 9 май 1989 г. от Peugeot до неговите дилъри във Франция, Белгия и Люксембург и неговото приложение от последните, което е довело до спиране на доставките на автомобили Peugeot за Eco System, представлява споразумение или най-малко съгласувана практика, забранена от член 85, параграф 1 от Договора за ЕИО (член 1 от решението). В подкрепа на това съображение решението отбелязва, *inter alia*, че споразумението „има за цел да повлияе на ограничението на конкуренцията в рамките на общия пазар по смисъла на член 85, параграф 1. Тъй като то се прилага от всички предприятия от мрежата на Peugeot в съответните страни, то е предназначено да възпрепятства износа за Франция и като цяло успява да направи това за нови автомобили Peugeot, закупени в Белгия или Люксембург от френски клиенти, използващи услугите на Eco System. Деликатният характер на това ограничение произтича от известността на производителя Peugeot на пазара на Общността. Тъй като споразумението, по дефиниция е свързано с трансгранична търговия, е вероятно то да повлияе на търговията между държавите-членки”. Решението добавя, от една страна, че „въпросното споразумение, което произтича от посоченото циркулярно писмо, не може да изпълни изискванията за цялостно освобождаване, предвидено от Регламент (ЕИО) № 123/85, тъй като клаузите, забраняващи вноса или износа на коли, не са включени в задълженията за ограничаване на конкуренцията, позволени от регламента” и на второ място, че въпросното споразумение не е достатъчно за индивидуално освобождаване или основно, защото за него не е изпратено съобщение.

8. При тези обстоятелства, Комисията с оспорваното решение е разпоредила на Peugeot да преустанови нарушението, като изпрати на своите дилъри, в срок от два месеца от уведомяване за решението, ново циркулярно писмо, отменящо това от 9 май 1989 г. и за в бъдеще да се въздържа от поведение, което би могло да възпроизведе действието на оспорвано решение (член 2). Освен това, Комисията, съгласно член 10 от Регламент № 123/85, е отменила подкрепата за приложението на този регламент от

стандартния договор за разпространение на автомобили Peugeot в Белгия и Люксембург, считано от датата на изтичане на упоменатия по-горе срок, освен ако засегнатите страни изпълнят своевременно изискванията, определени в решението (Член 3).

9. След решението от 4 декември 1991 г., ищците са оттеглили жалбата, която са подали срещу цитираното решение на Първоинстанционния съд по Peugeot I. С Определение от 6 април 1992 г. председателят на Съда на Европейските общности е постановил делото да бъде заличено от регистъра.

По производството

10. При тези обстоятелства, ищците, с иск, получен в секретариата на Първоинстанционния съд на 10 февруари 1992 г., са завели дело за отмяна съгласно член 173 от Договора за ЕИО.

11. С определения на Председателя на втори състав на Първоинстанционния съд от 9 юли 1992 г., на Eco System и Европейското бюро на съюзите на потребителите (наричана по-нататък „Европейското бюро“) е дадено разрешение да встъпят по делото в подкрепа на иска за определение, претендирано от ответника.

12. При изслушване на доклада на съдията-докладчик, Първоинстанционният съд е взел решение да даде ход на устната фаза на производството без подготвително проучване. От друга страна, чрез организационните мерки, Съдът е изискал от встъпилата страна Eco System да представи копие от стандартния образец пълномощно, използван от него. Страните са представили устни аргументи пред Съда и са отговорили на въпросите на Съда на заседанието на 16 декември 1992 г. По искане на Съда, на заседанието страните са се споразумели, че документите, представени в приложение към преписката по посоченото дело Peugeot I, ще се вземат предвид по това дело. В края на заседанието Председателят е обявил край на устната фаза на производството.

13. Ищците претендират, че Съдът следва:

- да отмени Решението на Комисията от 4 декември 1991 г. на основание, че то противоречи на член 85, параграф 3 от Договора за ЕИО, Регламент № 123/85 от 12 декември 1984 г. и Известие на Комисията 85/C 17/03 от 12 декември 1984 г. относно Регламент № 123/85 (ОВ 1985 г., С 17, стр. 4), (наричано по-нататък „Известието от 12 декември“);

- да обяви, че циркулярното писмо от 9 май 1989 г., изпратено от Peugeot до неговата мрежа във Франция, Белгия и Люксембург, е съвместимо със разпоредбите на Регламент № 123/85 и със Известието от 12 декември.

14. Комисията претендира, че Съдът следва:

- да отхвърли иска като необоснован;
- да осъди ищците да заплатят съдебните разноски.

15. Встъпилата страна Eco System претендира, че Съдът следва да:

- отхвърли иска като необоснован;
- осъди ищите да заплатят разноските, включително тези, направени в резултат на встъпването на Eco System.

16. Встъпилата страна Европейското бюро претендира, че Съдът следва да:

- отхвърли иска като необоснован;
- осъди ищите да заплатят разноските, включително тези, направени в резултат на встъпването на Европейското бюро.

По същество

17. В подкрепа на техните искания, ищите се позовават на две основания за отмяна. На първо място, те твърдят по същество, че оспорваното решение нарушава член 3, параграф 11 от Регламент № 123/85 във връзка със Известието на Комисията от 12 декември.

На второ място, те твърдят, че оспорваното решение нарушава принципа за върховенство на закона.

Искът, свързан с нарушение на член 3, параграф 11 от Регламент № 123/85 във връзка със Известието от 12 декември

Аргументите на страните

18. Ищите първо отбелязват, че дилър, който е обвързан с дистрибуторски договор за изключително и избирателно разпространение, сключен в областта на автомобилите, който е освободен от Регламент № 123/85 от приложението на член 85, параграф 1 от Договора, има монопол да препродава, което му позволява да отказва доставки на всеки продавач, който не е одобрен член на дистрибуторската мрежа.

19. Според ищите, член 3, параграф 11 от Регламент № 123/85, доколкото той позволява на дилърите да продават автомобили в рамките на договорната програма или съответни стоки на крайни клиенти, като използват услугите на неодобрени посредници, при условие, че посредникът има предварително писмено пълномощно от тях да закупи определен автомобил от тяхно име, представлява изключение от принципа за изключително и избирателно разпространение. От друга страна, тази разпоредба не е задължителна компенсация „quid pro quo” за наличието на селективна дистрибуторска мрежа, а напротив, тя е средство, което дава възможност на производителя за защита своята дистрибуторска мрежа, като изисква от посредника да изпълни определени условия.

20. Ищите продължават, като изтъкват, че Комисията, указвайки в своето Известие от 12 декември, че „предприятия от дистрибуторската мрежа могат да бъдат задължени да не доставят нови автомобили в рамките на договорната програма ... на или чрез трета страна, която се представя като упълномощен продавач на нови автомобили в рамките на договорната програма или да изпълняващ дейност, равностойна на тази на

продавача”, е ограничила сферата на действие на изключението, предвидено от член 3, параграф 11 от Регламент № 123/85 до принципа за изключително разпространение в рамките на дистрибуторската мрежа, установена от този регламент. Ищците изтъкват, че на основание това стеснително тълкуване на член 3, параграф 11, те са изпратили на дилърите от мрежата на Peugeot, циркулярното писмо от 9 май 1989 г., което е било предназначено да защити тяхната селективна система за дистрибуция от дейност, равностойна на дейността на продавача, осъществявана от Eco System. Понятието за „дейност, равностойна на дейността на продавача” не е легален термин, а по-скоро се отнася за дейност, която в икономически контекст, поражда същите последици като акта на продажбата.

21. Ищците считат, че за да им бъде позволено да действат в автомобилния сектор, професионалният представител трябва да бъде изцяло неутрален, доколкото има връзка с търсенето. Ако с неговата търговска дейност, представителят оказва влияние на търсенето, счита се, че той осъществява дейност, равностойна на тази на продавача. Фактът, че Eco System твърдят, че циркулярното писмо на Peugeot е причинило рязко спадане на оборота му, доказва, че дейността на Eco System не е неутрална по отношение на търсенето. Ако беше неутрална, то делът на оборота, получен от автомобили Peugeot, е трябвало да отговаря повече или по-малко на търсенето на този производител на френския пазар, тоест 22 %.

22. Според ищеца, пълномощникът нарушава своето задължение за неутралност на пазара и следователно, надвишава ограниченията за неговата професионална дейност като доставчик на услуги, ако по-специално той организира промоции на продажби или рекламни кампании не за своята дейност, а за автомобили от марка, която той постоянно предлага на пазара. Eco System дори са показали редица автомобили Peugeot във веригата магазини Carrefour и са използвали рекламна брошура на Carrefour. Объркването в общественото мнение, предизвикано от тази реклама, свързано с действителната дейност на Eco System на пазара, която освен това се твърди, че е признато от Комисията, принуждава ищците да считат, че Eco System осъществяват дейност, равностойна на тази на продавача. Наистина, като предлагат алтернативен източник на доставки на автомобили Peugeot при условия, равностойни на тези на дилъра, в очите на обществото Eco System се проявяват като дистрибутор или дилър на мрежата Peugeot, а не като субект, предлагащ услуги.

23. Ищците оспорват по-специално, че при всяка сделка Eco System поемат рискове, които са необичайни за обикновен пълномощник, но които са характерни за дейността на продавача, а именно:

- риск да се наложи да изложи непродадените автомобили или като разполага с тях, тъй като Eco System е предплатил цената и трябва да продаде автомобила, ако клиентът се откаже;
- рискове при складирането, тъй като ако автомобил изчезне или се повреди Eco System трябва да обезщети своя клиент;
- риск при кредитирането, тъй като Eco System или неговият финансов посредник предплащат цената на автомобила и може да се наложи да поемат разходите в случай на неплатежеспособност на клиента;

- финансов риск, тъй като Eco System покрива разликите при обмена на валута.

24. В тази връзка, ищите изтъкват, че фактът, че представителят има предварително пълномощно, и че той не превишава ограниченията в него, не е достатъчен, за да попречи на равностойността на неговата дейност с тази на продавача, тъй като финансовите рискове, които той поема са от същия вид като тези, поемани от истинския продавач. Възприемането на друго становище би лишило от смисъл понятието за дейност, равностойна на тази на продавача, като в същото време би лишило и Peugeot от средства за защита на неговата дистрибуторска мрежа. По този пункт, ищите се позовават на решението на Съда на Европейските общности и на Становището на генералния адвокат, Sir Gordon Slynn в Решението по дело 243/83 Vinon от 3 юли 1985 г., Recueil, стр. 2015, 2017, от което следва, че въпреки че търговец може да изглежда представител, ако разполага със съответно пълномощно, той не може да е представител, ако той действа от името на няколко стотин доверители, с което той става независим търговец по смисъла на законите за конкуренцията.

25. Комисията отбелязва още в началото, че Известието от 12 декември не представлява част от правото на Общността, с позоваване на което следва да се преценя искът за отмяна и следователно, искът следва да се отхвърли, тъй като основанието за него е нарушение на това съобщение.

26. Комисията оспорва тълкуването на ищите на правото на Общността, като цитира Решението на Съда на Европейските общности по дело 10/86 VAG Франция от 18 декември 1986 г., Recueil, стр. 4071, което посочва във връзка с Регламент №123/85, че споразумения, ограничаващи конкуренцията, които може да повлияят на търговията между държавите-членки са автоматично забранени, освен ако разпоредбата на член 85, параграф 1 от Договора за ЕИО не е обявена от Комисията за неприложима в съответствие с член 85, параграф 3. Според Комисията, условията, при които се допуска освобождаване, трябва да се тълкуват разширително, тъй като мерките за защита на мрежата, които са действително позволени от Регламент № 123/85 трябва да се тълкуват стриктно, като клаузи, ограничаващи конкуренцията, които са били изключени. Твърди се, че това становище съответства на общите принципи на тълкуване на регламенти, които предвиждат освобождаване на категории.

27. Според ответника, едно от основните условия, за да се освободят споразуменията за изборително и изключително разпространение, е клаузата, ограничаваща конкуренцията, която те съдържат, да се ограничава по такъв начин, че да не възпрепятства крайният клиент да получи справедлива част от печалбата, произтичаща от тези споразумения и по-специално да направи покупка в държава-членка, различна от своята, за да може да се възползва от понякога значителната разлика в цените на националните пазари дори и между съседни държави. От друга страна, за да има крайният клиент действителна възможност да закупи автомобил от който и да е одобрен член на дистрибуторската мрежа във всяка държава-членка, необходимо е клиента да може да използва посредник, без значение дали професионален или не, на когото е дал предварително пълномощно да закупи и, при необходимост, да приеме доставката на определен автомобил.

28. Според Комисията, точно това е целта на член 3, параграф 11 от Регламент № 123/85, който цели да запази за крайния клиент избора дали да ползва посредник с предварително пълномощно, без значение дали професионален или не. При тези

обстоятелства разглежданата разпоредба трябва да се тълкува в смисъл, че тя разрешава на дистрибуторската мрежа да се защитава, на първо място, срещу дейността на паралелни вносители, действащи като неодобрени препродавачи, и на второ място, срещу посредници, които не разполагат с предварително пълномощно от крайния клиент, или които са упълномощени, но ако автомобилът, за който са упълномощени, не е конкретизиран. От друга страна, тази разпоредба не позволява приемането на защитна мярка, която се състои в отказ да се записват поръчки за определени автомобили от надлежно упълномощени посредници или в отказ за доставка на такива автомобили, ако посредникът действа от името и за сметка на негов доверител и не е превишил обсега на своето пълномощно. Понятието „дейност, равностойна на тази на препродавача”, което се ползва в Известието от 12 декември, следователно не може да се отнася за търговия от професионален посредник, а се отнася само за неистински пълномощни или измамно поведение от страна на упълномощени посредници, като в противен случай основните принципи на Регламент № 1232/85 биха били нарушени.

29. В тази връзка, Комисията отбелязва, че неизменна характеристика на професионалната дейност на Eco System е, че дружеството може не само да рекламира своята дейност като посредник, но и да избира марки и видове автомобили, за които иска да предлага своите услуги и по този начин, тя може да изглежда за обществото като алтернативен източник за доставка на автомобили, особено на такива, произведени от Peugeot. В отговор на доводите на ищеца, Комисията твърди, на първо място, че статистическите анализи показват, че Eco System не се концентрира върху марката Peugeot и на второ място, че чрез своите реклами Eco System никога не е създавал заблуда за действителния характер на своята дейност. В своите рекламни брошури, той дори систематично акцентира на специалния характер на договорното отношение между упълномощител и представител. По отношение на временното сътрудничество с Carrefour, Комисията отбелязва, че единственият доказан факт е, че отделен автомобил Peugeot, който предстои да бъде доставен, е изложен с изричното съгласие на упълномощителя в помещение на Carrefour за 10 дни. По отношение на рекламната брошура, която е публикувана и разпространявана от Carrefour от тяхно име, Комисията, като приема, че корицата на копието може да води до заблуждение, отчита, че цялостната окончателна реакция на Peugeot в тази връзка „противоречи на принципа за пропорционалност”.

30. Относно рисковете, поети от Eco System, ответникът акцентира, че ищите не са представили никакви доказателства в подкрепа на тяхното твърдение, че Eco System са поели някакъв риск, свързан с изложението на автомобили, съхранението или кредитирането, различен от този, който би бил поет от пълномощник. Според Комисията, Eco System не са поели никакъв законов или финансов риск, характерен за дейността по продажба и препродаване, който е свързан с двата случая на прехвърляне на собственост и рисковете, свързани със собствеността. В това отношение, Комисията отбелязва, че действията на Eco System като пълномощник се ограничават до създаване на директно правоотношение между упълномощителя и дилъра, което включва по-специално и директното издаване на фактура на първия от последния, регистрацията и застраховката на автомобила на името на упълномощителя, прехвърлянето на собствеността и риска при заплащането на продавача и накрая възнаграждението на представителя под формата на комисионна. Според Комисията, кредитът, който Eco System разрешава на своя упълномощител за определен период, не води до принуждаването му да поеме риска от непродаване на стоката, който е характерен за дейността по препродажба, освен риска на кредита, присъщ при осъществяването на

всяка услуга. Освен това, Комисията отрича, че Eco System носи каквото и да е финансов риск, който се дължи на промени в обменните курсове или цените.

31. И на последно място, ответникът отрича, че позоваването от страна на ищеца на упоменатото по-горе Решение Vinon е относимо към това дело. Според ответника, не е възможно сравнение между преценката във връзка с член 85, параграф 1 за дейността на посредник от името на доставчик на стоки и услуги, за която се отнася Решението Vinon от една страна, и оценката във връзка с член 85, параграф 3 и Регламент № 123/85 за дейността на Eco System като посредник във връзка със сделки от името на отделни купувачи, всяка от които е самостоятелна сделка.

32. Встъпилата страна Eco System отбелязва, че член 3, параграф 11 от Регламент № 123/85 е предназначен от Комисията да дава възможност на отделни лица да закупуват автомобили на най-ниската цена в Общността. От гледна точка, на първо място, на времето и ресурсите, които са необходими за търсене на дилъра, предлагащ най-изгодна цена за определен автомобил в дванадесетте държави-членки, и на второ място с оглед множеството формалности във връзка с паралелния внос, единствено действията на професионален представител като Eco System би могъл да изпълнява функция по регулиране на пазара, каквато е целта на член 3, параграф 11 от Регламент № 123/85, като по този начин предотвратява превръщането на тази разпоредба в текст с невъзможно приложение. По този пункт встъпилата страна се позовава на Решенията на Съда на Европейските общности по съединените дела 56 и 58/64 от 13 юли 1966 г., Recueil, стр. 429 Consten и Grundig/Комисия и по съединени дела 100 - 103/80 Musique Diffusion Française/Комисия, за да покаже, че споразуменията за изключително разпространение, които възпрепятстват паралелния внос, са незаконни и отбелязва в тази връзка, че одобрените дилъри на Peugeot никога не са се опитвали да извличат полза от ценовите разлики между държавите-членки, като получават доставки един от друг. При тези обстоятелства, Eco System считат, че понятието „дейност, равностойна на дейност по препродаване” не може да се тълкува по начин, който би обезсмислил член 3, параграф 11 от Регламент № 123/85. Във всеки случай понятието включва само измамни действия, прикриващи факта, че търговец, който се легитимира като представител, в действителност е препродавач и това определено не се прилага за дейност, като тази на встъпилата страна, която по същество е уредена в членове 1984 и последващи от френския Граждански кодекс, свързан с договорите за поръчка.

33. Встъпилата страна Европейското бюро отбелязва, че ползата за клиентите от дистрибуторските мрежи, които са освободени съгласно член 85, параграф 3, е измамна, ако, както ищите твърдят, обсегът на член 3, параграф 11 от Регламент № 123/85 зависи от икономическата и търговска преценка на дейността на посредника. Целта на тази разпоредба, твърди тя, е да даде възможност на доставчика да гарантира, че крайният клиент, когато купува автомобил, установява директно договорно правоотношение с дистрибутора, който е член на дистрибуторска мрежа на изключителни или избирателни дистрибутори. Целта е клиентът да може да се възползва от правата по договора срещу член на мрежата, ако автомобилът е повреден.

Съображения на Съда

34. В този случай Съдът счита, че за да упражнява своето право на контрол върху законността на оспорваното решение, в рамките на иска на ищеца, той трябва да установи, дали Комисията обосновано е възприела становището, че циркулярното

писмо от 9 май 1989 г. от Peugeot за неговите дилъри във Франция, Белгия и Люксембург, и изпълнението му от тяхна страна, надвишава лимитите на освобождаването, предвидени от Регламент № 123/85 и представлява споразумение или най-малко съгласувана практика, забранена от член 85, параграф 1 от Договора за ЕИО.

35. Още в самото начало Първоинстанционният съд отбелязва, че както Съдът на Европейските общности е постановил в точка 12 от своето Решение по дело 10/86 VAG Франция, цитирано по-горе, „Регламент №123/85, като регламент за прилагане на член 85, параграф 3 от Договора за ЕИО, е ограничен до това да предоставя на икономическите субекти в автомобилната индустрия определени възможности, които им дават шанс да отстранят споразуменията за разпространение и обслужване от обсега на забраната, която се съдържа в член 85, параграф 1, въпреки включването в тези споразумения на определени клаузи за изключения или неконкурентоспособност”. Както се изтъква в съображение 2 от преамбюла на Регламент № 123/85 „Без оглед на това, че задълженията..., посочени в член 1, 2 и 3 от този Регламент обичайно имат за цел или последица предотвратяване, ограничаване или изопачаване на конкуренцията на общия пазар и обикновено са подходящи с оглед повлияване на търговията между държавите-членки, забраната в член 85, параграф 1 от Договора може да се обяви за неприложима спрямо тези споразумения на основание член 85, параграф 3, но само при определени ограничителни условия”.

36. В този контекст, следва да се отбележи, че съгласно член 3, параграф 11 от Регламент № 123/85, освобождаването, предвидено съгласно член 85, параграф 3, се отнася и за случаите, когато дилър се задължи „да продава автомобили съгласно договорена програма или съответни стоки на крайни клиенти, като използва услугите на посредник, само ако този посредник разполага с предварително писмено пълномощно да купи определен автомобил и евентуално да приеме доставката на този автомобил от тяхно име”.

37. В тази връзка Съдът отбелязва, че като се отчита общият принцип за забрана на споразумения, ограничаващи конкуренцията в член 85, параграф 1 от Договора, разпоредбите, които се отклоняват от този принцип в норма за освобождаване на категории не може да се тълкуват разширително или по начин, който разпростира тяхното приложение повече от необходимото с оглед защита на интересите, които те са предназначени да охраняват (вж. решение на Съда на Европейските общности по Дело 90/83 от 22 март 1983 г., Recueil, стр. 1567, точка 16).

38. За да може да се постанови решение по това дело, необходимо е чрез позоваване на тези принципи да се изясни тълкуването на понятието „посредник с предварително писмено пълномощно” по смисъла на член 3, параграф 11 от Регламент № 123/85.

39. В тази връзка следва да се отбележи, на първо място, че каквато е последователната практика на Съда на Европейските общности (вж., по-специално Решението по дело 327/82 Eкго от 18 януари 1984 г., Recueil, стр. 107, точка 11), условията на норма на правото на Общността, която не се позовава изрично на правото на държава-членка, за да бъде определено нейното значение, обичайно следва да се тълкуват независимо и единно, като в същото време се отчита контекстът на тази норма и целта на съответната мярка. От друга страна, въпреки това Съдът може да се позовава на правото на държава-членка, за да тълкува съдържанието и обсега на тази норма на правото на

Общността (вж. Решението на Първоинстанционния съд по дело T-85/91 Khouri/Комисия от 18 декември 1992 г., Recueil, стр. II-2637, точка 32).

40. В това дело, и както Първоинстанционният съд е постановил в решението Peugeot I, цитирано по-горе, точка 33, от структурата на член 3, параграф 11 от Регламент № 123/85 става ясно, че целта на тази разпоредба е да запази възможността за включване на посредник, при условие че има директно договорно правоотношение между дилър и краен клиент. Следва да се допълни, че, за да защити дистрибуторската мрежа от незаконна конкуренция, която може да се появи от някои неодобриени доставчици, наличието на такова правоотношение трябва да се установи с предварително писмено пълномощно, предоставено от крайния потребител на автомобила на посредника, действащ от негово име и за негова сметка, за да купи определен автомобил.

41. В това отношение следва да се отбележи, че представянето на такова предварително изготвено писмено пълномощно за закупуване на автомобил и при необходимост за приемане на доставката му е единственото условие, поставено на посредника от разглежданата разпоредба. Следователно действителната формулировка на член 3, параграф 11 от Регламент № 123/85 не може да позволи освобождаването на надлежно упълномощен посредник единствено на основание, че той действа по служба.

42. На второ място, Съдът отбелязва, че от гледна точка на практическите трудности, които може да срещне крайният клиент при търсенето на определен автомобил на най-добра цена в цялата територия на Общността и неговата доставка, освобождаването на посредници, действащи по служба, на практика ще лиши член 3, параграф 11 от неговата ефективност и би довела до възпрепятстване на паралелния внос и следователно до разделение на национални пазари. При тези обстоятелства, това освобождаване, както е постановил Съдът на Европейските общности по съединените дела 56 и 58/64 Consten и Grundig/Комисия и по съединените дела 100 - 103/80 Musique Diffusion Française/Комисия, цитирани по-горе, в точка 86, е възможно да възпрепятстват основополагащи цели на Общността, и по-специално постигането на общ пазар.

43. От друга страна, трябва да се признае, че професионалната дейност на посредник може да води до, първо, промоционални мерки, насочени към обществеността и възможността за съсредоточаване на усилията върху определени марки автомобили и на второ място до приемане на рисковете, присъщи на всяко предприятие, предоставящо услуги.

44. Освен това, с оглед довода на ищите, че точка 1, параграф 3 от Известието от 12 декември цели да тълкува ограничително понятието „посредник с ... пълномощно” в член 3, параграф 11 от Регламент № 123/85, трябва да се отбележи още в началото, че както Съдът на Европейските общности е постановил в Решението по дело C-266/90 Soba от 28 януари 1992 г., Recueil, стр. I-287, точка 19, тълкувателната бележка не може да има за последица изменение на задължителни правила, съдържащи се в регламента.

45. Съдът отбелязва, че съгласно текста на Известието от 12 декември, „предприятия в дистрибуторската система могат да бъдат задължени да не доставят нови автомобили съгласно договорена програма или съответните автомобили на или чрез трета страна, която се легитимира като упълномощен доставчик на нови автомобили по договорена

програма ... или изпълнява дейност, равностойна на дейността на доставчика. Посредникът или клиентът следва да представи на дилъра от дистрибуторската система писмено доказателство, че посредникът, като купува и приема доставката на автомобил, действа от името и за сметка на клиента”.

46. В отговор на аргумента на ищите, основан на този откъс от Известието от 12 декември, Съдът установява, на първо място, че въпросният откъс цели да тълкува не само член 3, параграф 11 от Регламент № 123/85, но и член 3, параграф 10, частично буква „а”, съгласно която клаузите в дистрибуторския договор, чрез които дистрибуторът се задължава да ограничава стоките по договора или съответните стоки за членове на мрежата, са изключени от забраната, установена в член 85, параграф 1 от Договора за ЕИО. На второ място, Съдът счита, че Комисията в своето тълкуване на член 3, параграф 10 и 11 от Регламент № 123/85, може законно да вземе предвид необходимостта от цялостно приложение на член 3, параграф 10, т.е. да снабди дистрибуторската мрежа с ефективна защита срещу действия на неodobрени трети страни. По този начин Комисията може с основание да определи, в съответното съобщение, условията, които следва да са изпълнени от упълномощения посредник, за да се спазят изискванията на член 3, параграф 11. Тези изисквания трябва да се прилагат, за да гарантират, че доставката от одобрен доставчик на стоки по договора на посредник с предварително писмено пълномощно не може да се счита за нарушение от страна на доставчика на задължението за изключителни продажби само в дистрибуторската мрежа, което, ако е уместно, може да му е наложено на основание член 3, параграф 10 от Регламента. За тази цел, допустимо е Известието от 12 декември да изясни, без да пренебрегва разпоредбите на въпросния регламент и без да ограничава техния обseg, че от предприятията в дистрибуторската мрежа може да се изисква да отказват изпълнението на поръчки от посредник, който на практика осъществява дейност, равностойна на дейността на доставчика, и да се позовават на условията, определени в член 3, параграф 11 от регламента, които трябва да са изпълнени от всеки посредник, който желае да се възползва от тези разпоредби.

47. Настоящата задача на Съда е да определи, дали Eco System са надвишили ограниченията на член 3, параграф 11 от Регламент № 123/85, както твърдят ищите, като са поели рискове, присъщи на дейността на доставчик, а не присъщи на дейността на посредник, и като по този начин може да се счита, че осъществява професионално дейност, равностойна на дейността на доставчик, а не дейност на субект, предоставящ услуги.

48. По този пункт, на първо място, Съдът счита за уместно да изтъкне, че действията на упълномощен посредник, предвидени от разглежданата разпоредба, предполагат създаването на директно договорно правоотношение (покупко-продажба) между купувача на автомобила (крайния клиент) и дистрибуторската мрежа. За да има разрешение да действа в това свое качество, без доставчика да може да откаже да договаря с него, посредникът трябва да се ограничи до предоставяне на услуга, състояща се в установяване на контакт между клиента, желаещ да закупи определен автомобил на най-добра цена и доставчика, който е член на мрежата и е готов да го достави, като посредникът създава директна договорна връзка между двете страни и изпълнява свързаните с това формалности. При тези обстоятелства, посредникът действа изключително като представител на крайния клиент. Следователно правоотношението, възникнало от действието или действията на представителя, са създадени директно между доверителя и заинтересованата трета страна, в този случай –

доставчика, като представителя не е страна по това правоотношение. В този случай безспорно е, че автомобилът, който е обект на пълномощното, от начало е регистриран директно, макар и временно, на името на клиента на Eco System, на чието име е издадена фактура. Следователно Eco System, като представител не е страна по договора за покупко-продажба, който той сключва с доставчика от автомобилната мрежа от името и за сметка на крайния клиент и следователно той никога не придобива собствеността върху автомобила, предмет на сделката. За разлика, и както е предвидено от член II, параграф 3 от „дистрибуторския договор” на Peugeot за Белгия, който е приложен по Делото Peugeot I и според който, доставчик, който е член на мрежата „сключва договор от свое име и за своя сметка и по никакъв начин не се счита за представител на вносителя или производителя”.

49. В случаите, когато действия представител, наличието на директна връзка между краен клиент и дистрибуторска мрежа е потвърдено от възложеното задължение на предприятия в дистрибуторската мрежа от член 5, параграф 1, букви а) и б) от Регламент № 123/85 да предоставят гаранции и да осъществяват безплатни сервизни услуги и връщане на автомобила, без оглед мястото на закупуване на автомобила в общия пазар, което задължение е и условие за освобождаване. Както се изтъква в съображение № 12 от преамбюла към Регламент № 123/85, тези разпоредби, както член 3, параграф 11 от същия регламент „са предназначени да възпрепятстват ограничаването на свободата на крайния клиент да купува където и да е в рамките на общия пазар”. В тази връзка Съдът отбелязва, че член 7 от общите условия, приложени към стандартното споразумение за упълномощаване на Eco System предвижда, че „гаранцията е проблем на производителя; тя представлява задължение, което е и законно и договорно, тя се дължи и може да бъде изисквана от мрежата на производителя в съответствие с гаранционния документ, предоставен с автомобила. Тъй като пълномощното на Eco System е ограничено до вноса, то изключва всяка техническа гаранция и за нея отговаря само производителят и неговата мрежа”. Това условие единствено отразява наличието на такова гаранционно задължение за предприятията от дистрибуторската мрежа, и освобождаването на посредника от всяко задължение от този вид.

50. Предвид обстоятелствата, описани в двете предходни точки, следва да се направи изводът, че Eco System като упълномощен посредник, не може да поема никакви рискове, произтичащи от двойното прехвърляне на собственост, които са присъщи за покупко-продажбата на стока, или риск, свързан със собствеността, и по-специално риск от загуба или от невъзможност стоката да се продаде, тоест риск да се наложи да се продава автомобил, ако крайният клиент се откаже да поеме отговорността, при необходимост, за финансовата вреда, причинена от неосъществяването на продажбата.

51. От друга страна, трябва да се изтъкне на второ място, че както става ясно от документите по делото и от устните обяснения на страните, тъй като Eco System първоначално заплащат на одобрения доставчик, който доставя стоката, основната цена, заедно с данък добавена стойност и разходите за внос на автомобила, определен в договора, и впоследствие искат възстановяване на тези суми от купувача, те обичайно предоставят на своите клиенти по всяка сделка кредит, равен на сумата, която те предплащат, като приспадат получения депозит към момента на получаване на писменото пълномощно. Съдът счита, че предоставянето на този кредит, ограничен до няколко дни между датата на покупката с плащане на доставчика, принадлежащ към мрежата и датата на доставка до купувача, който възстановява на Eco System

предплатеното от тях, не изменя правното предназначение на този вид пълномощно, дори ако такъв кредит не е присъщ за дейността на представител. От тази гледна точка, положението на Eco System не се различава от положението на всеки представител, който е задължен по договор, да поема разходи, които неговият доверител трябва да заплати, както се изисква от законодателството на повечето държави-членки.

52. Освен това, Съдът е установил, че средствата, с които представителят разполага, за да поеме риска от неплатежоспособност на крайния клиент или риска последният да откаже да изпълни условията на писменото пълномощно, рискове, които представителят носи в току-що описаните ситуации, се различават от средствата, с които разполага доставчик от мрежата. Освен неговото законно право на задържане, представителят може да прибегне до обичайните средства, а именно съдебни дела за конфискуване и продажба на стоки, принадлежащи на трето лице. По делото на Eco System, тази система придобива формата на „наказателна” клауза в член 5 от общите условия, напечатани на гърба на стандартното споразумение за упълномощаване, използвано от Eco System, което предвижда, че „ако, след подписване и преди изтичане на срока на пълномощното, упълномощителят откаже изпълнението му, той ще заплати глоба, равна на двойния размер на депозита, заедно с разходите за съдебни дела за изпълнение на неговите задължения, тъй като поръчката, дадена за негова сметка, не може да бъде оттеглена или отменена”. За разлика от обичайно предвижданите при продажба на автомобили общи условия, прилагани от дилъри, принадлежащи към мрежата на различни марки, одобреният доставчик също има избор, с който представителят не разполага, ако клиент се оттегли или не плати, да счита продажбата за недействителна и нищожна и да се разпорежда с автомобила или отново да му бъде прехвърлена собствеността му и да го продаде с печалба за себе си, без да прибегва към съдебните дела, упоменати по-горе.

53. На трето място, относно риска при обмяна на валута, който се твърди от Peugeot, Съдът отбелязва, за начало, че разликите в обменните курсове са фактор, присъщ на всяка сделка вътре в Общността от вида, разглеждан тук, и ищите определено не са показали, че рискът е поет от Eco System във връзка с неговата дейност като надлежно упълномощен посредник. Напротив, от документите по делото става ясно, че рискът, свързан с обмяна на валута, е поет от упълномощителя, а не от Eco System в неговото качество на представител. По този пункт Съдът отбелязва, на първо място, че проверката на стандартното споразумение за упълномощаване на Eco System показва, че Eco System за разлика от одобрените доставчици, не се обвързва с фиксирана цена, а дава на предприятието само степента на евентуалната цена, която не се определя окончателно, докато не се вземат предвид благоприятните и неблагоприятни промени на обменните курсове. В това отношение, Съдът също така отбелязва, че третият точка от член 2 от общите условия на Eco System предвижда, че „могат да възникнат валутни или ценови изменения, но те няма да повлияят на валидността на упълномощаването”. Съдът също така отбелязва, че стандартното споразумение за упълномощаване на Eco System изрично предвижда, че „ако Eco System не може да внесе автомобила в указания срок, депозитът се връща на упълномощителя (доверителя), изключвайки всички вреди”. По този начин не е невъзможно Eco System да използва тази клауза, в случай на изменения в обменните курсове, които са твърде неблагоприятни и биха имали прекомерен ефект, преди автомобилът да бъде закупен от доставчика, върху определената цена, договорена с упълномощителя (доверителя). Освен това, Съдът отбелязва, че от оспорваното решение става ясно, и това не е оспорвано от ищите, че за да покрие рисковете от изменения в обменните курсове, на които са изложени

клиентите, докато очакват изпълнение на споразумението за упълномощаване, Eco System се е ограничил до определяне за своите клиенти на система от премии за изменения на обменните курсове, които действат като компенсационен фонд между клиентите. От упоменатото по-горе следва, че ищците не са привели никакви доказателства, годни да поставят под съмнение извода от оспорваното решение, че „финансовите рискове ..., произтичащи от изменения в цените или в обменните курсове, не са налице при настоящата организация на Eco System”.

54. На четвърто място, относно риска от съхраняване, който според ищците, означава, че Eco System трябва да обезщети упълномощителя в случай на загуба или увреждане на автомобила в периода между получаване на автомобила от Eco System от доставчика и доставката до купувача, Съдът отбелязва, че такъв риск, ако се допусне, че той е доказан, трябва да се счита за обичаен, както се потвърждава от законодателствата на държавите-членки, в рамките на споразумението за упълномощаване, което, както и разглежданото, налага покупка от името на упълномощителя, внос, експедиция, съхраняване за ограничен период и доставка. Във всеки случай рискът, свързан със съхраняването на автомобила в току-що описаните условия, се различава от риска, свързан със собствеността, който, както вече се изтъкна по това дело, се носи от крайния клиент, щом договорът за продажба на автомобила бъде сключен.

55. И на последно място, Съдът отбелязва в тази връзка, че комисионната, получавана от Eco System, предвид извършваните от него услуги, се състои, съгласно стандартното споразумение, от определен процент от цената, която е фактурирана от доставчика на автомобила и следователно е обичайна форма на възнаграждение по споразумение за упълномощаване като разглежданото в случая.

56. От всичко дотук следва, че Eco System, доколкото действа като надлежно упълномощен посредник, не може да се счита, че поема някакъв законен или финансов риск, присъщ на дейността покупко-продажба.

57. В рамките на настоящия иск, на следващо място уместно е да се отчете, дали Eco System в действителност са превишили ограниченията на писменото пълномощно, получено от крайните клиенти съгласно член 3, параграф 11 от Регламент № 123/85.

58. Съдът посочва, че единственото обстоятелство, изтъкнато в тази връзка от ищците, е заблудата, която се твърди, че е причинена на обществеността от рекламната брошура, издадена от Carrefour от тяхно име, която повтаря съдържанието на брошурата, публикувана от Eco System по време на временното сътрудничество между двете дружества.

59. В тази връзка Съдът счита, че дори да приеме, че тази практика може да има нещо общо с дейността по агитиране на продажби, което не е част от функциите на представителя, по това дело Комисията правилно е застъпила становището, че такава заблуда би могла да възникне, само от обложката на брошурата, и че във всички случаи действителният характер на дейността на Eco System е ясно посочен в брошурата. Следователно реакцията на Peugeot правилно е преценена като явно непропорционална, тъй като мерките, специално предназначени да спрат разпространението на брошурата, биха били достатъчни, без да е необходимо да се изпраща оспорваното циркулярно писмо.

60. Следователно от упоменатото по-горе трябва да се заключи, че Eco System не е превишил ограниченията на писмените пълномощни, които са му предоставени от крайни клиенти и следователно, не е нарушил член 3, параграф 11 от Регламент № 123/85 във връзка с условията за действията на посредник.

61. На последно място, във връзка с аргумента на ишците, основан на решението на Съда на Европейските общности по дело 243/88 Vinop, цитирано по-горе, и заключението на генералния адвокат Sir Gordon Slynn относно това, че посредник, упълномощен от голям брой упълномощители става независим търговец, Първоинстанционният съд изтъква, първо, че съдебната практика не съдържа елемент, който може да бъде приложен по аналогия по това дело, при което представителят действа от името и за сметка на крайните клиенти, а не като представител-дистрибутор, който отговаря за организиране на продажби на дребно в интерес на производителите и второ, че изцяло количествен критерий, основан на броя на пълномощните, получени от посредника, действащ професионално, не може сам по себе си да измени същността на неговите действия с оглед на член 3, параграф 11 от Регламент 123/85. Тази констатация още повече е в съответствие с икономическата цел на член 3, параграф 11 от Регламент № 123/85, а именно да предотврати, като поддържа паралелния внос, разделянето на национални пазари в рамките на системата от споразумения за разпространение на автомобили, с което да спомогне за постигането на единен пазар, както се изтъква в точка 42 от настоящото решение.

62. С оглед на всичко упоменато по-горе, следва да се заключи, че в член 3, параграф 11 няма основание да се разреши на членове на дистрибуторската мрежа на автомобили да отказват, на основание, че посредникът е в неговото професионално качество, да продават автомобили по договорна програма или съответни автомобил на крайни клиенти, като използват услугите на посредник, който доказва посредством предварително писмено пълномощно, че действа от името и за сметка на тези клиенти. Следователно, ако посредникът не превишава правата, предоставени му от крайния клиент за закупуване и при необходимост, за приемане на доставката на определен автомобил, отказът на дистрибутора да продава на посредника противоречи на Регламент № 123/85.

63. Следователно Комисията правилно е заключила, че оспорваното циркулярно писмо не би могло в никакъв случай да бъде оправдано от твърдяното неизпълнение от страна на Eco System на задължението да изпълни изискванията на член 3, параграф 11 от Регламент № 123/85. Следователно отказът да продава, който е следствие от циркулярното писмо, превишава обсега на изключението, с което се ползва дистрибуторската мрежа на Peugeot съгласно тази разпоредба.

64. От упоменатите по-горе съображения следва, че първият иск относно нарушение на член 3, параграф 11 от Регламент № 123/85, във връзка със Известието от 12 декември, трябва да бъде отхвърлен.

Аргументи на страните

65. Ишците твърдят, че Комисията, за да оправдае несъответствието между оспорваното решение и тълкуването, което самата тя е дала на член 3, параграф 11 от Регламент № 123/85 в Известието от 12 декември, претендира, че е приела на 4 декември 1991 г., т.е. на датата, от която е и оспорваното решение, ново Известие за

тълкуване на Регламент № 123/85. Твърди се, че като установява нови критерии за дефиниране на понятието „дейност, равностойна на дейността на доставчик“, това Известие лишава от смисъл понятието „дейност, равностойна на дейността на продавач“. По този начин Комисията разочарова основателните очаквания на Peugeot да запази своето положение съгласно регламента.

66. Според ищците, Комисията също е нарушила принципа, че действията на Общността не трябва да са с обратна сила, тъй като новото тълкуване на Регламент № 123/85 се прилага с обратна сила от Комисията към акт на Peugeot (Циркулярното писмо от 9 май 1989 г.), което е трябвало да се уреди от предишно тълкуване на този регламент. Във всички случаи, според ищците, фактът, че Комисията не е дала ясно и точно определение на понятието „дейност, равностойна на дейността на доставчик“ указва липса на върховенство на закона.

67. Комисията отговаря, че ищците са получили писмо на 15 юли 1987 г., подписано от началник на отдел в GD IV, което ясно определя становището на Комисията относно и общия въпрос за дейността на посредниците, действащи в своето професионално качество, и за конкретния случай с Eco System.

68. Относно неговото ново съобщение, ответникът счита, че от него не следва приложение с обратна сила, тъй като то само изтъква принципа, че посредникът, посочен в Регламент № 123/85, действа от името и за сметка на крайния клиент и следователно не може да поема рискове, свързани със собствеността.

69. Встъпилата страна Eco System само изтъква, че Решението на Съда „Peugeot I“, цитирано по-горе, вече е отхвърлило аргументите относно нарушение на принципа за върховенство на закона, които ищците отново изтъкват.

70. Встъпилата страна - Европейското бюро отбелязва по този пункт, че второто Известие на Комисията относно Регламент № 123/85 не е законодателен акт от висок ранг, в сравнение със Известието от 12 декември, нито е равностойно на автентично тълкуване и следователно то не може да изменя регламента. Европейското бюро допълва, че няма приложение с обратна сила на второто съобщение, тъй като то не е променило принципа, че посредник, който представя предварително писмено пълномощно, попада в обсега на член 3, параграф 11 от Регламент № 123/85.

Съображения на Съда

71. На първо място следва да се отбележи, че оспорваното решение по никакъв начин не е основано и законно не може да бъде основано на предходното Известие на Комисията от 4 декември 1991 г., свързано с Регламент № 123/85 и освен това то никога не го упоменава. Следователно ищците не могат да се позовават на новото съобщение, за да оспорват законността на оспорваното решение.

72. Относно аргумента, че в оспорваното решение Комисията не е спазила собственото си тълкуване на член 3, параграф 11 от Регламент № 123/85, дадено в Известието от 12 декември, с което е нарушила принципа за върховенство на закона, следва да се каже, че, както Съдът вече е отбелязал (вж. точки 44 и 46 по-горе), изразът „дейност, равностойна на дейността на доставчик“, който се ползва в известието, в никакъв

случай не може да се тълкува като ограничаващ обсега на понятието „посредник с предварително писмено пълномощно” от член 3, параграф 11 от Регламент № 123/85.

73. Следва да се добави, както Съдът е отбелязал в Решението си Peugeot I, цитирано по-горе, точка 48, с писмото от 15 юли 1987 г. служители на Комисията вече са уведомили ищците за своето становище относно понятието „дейност, равностойна на дейността на доставчик”, използвано в Известието от 12 декември 1984 г. Точка 3.2 от това писмо ясно заявява, че „ако посредник поеме някакъв вид предприемачески риск, който е присъщ за доставчик на услуги, а не предприемачески риск от вид..., присъщ на дейността по покупко-продажба, дейността на този посредник не може да се опише като дейност, равностойна на дейността на доставчик по смисъла на известието ...”.

74. Предвид упоменатото по-горе, трябва да се обяви, че ищците не са изтъкнали нови фактори, които да поставят под съмнение съображенията на Съда от посоченото решение Peugeot I във връзка с липсата на нарушение на принципа за върховенство на закона от страна на Комисията. Следователно, вторият иск също трябва да се счита за неоснователен.

75. От всичко предходно следва, че, тъй като двете искания, направени от ищците в подкрепа на техния иск, са обявени за необосновани, делото трябва да се прекрати.

По съдебните разноски

76. По смисъла на член 87, параграф 2 от Процедурния правилник на Първоинстанционния съд, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Тъй като ищците са загубили делото, а Комисията и встъпилите страни са претендирали присъждане на разноските, ищците трябва да бъдат осъдени заедно и поотделно да заплатят съдебните разноски, включително и тези на встъпилите страни.

По изложените съображения Първоинстанционният съд (втори състав) реши:

1. Отхвърля иска.

2. Осъжда ищците заедно и поотделно да заплатят съдебните разноски, включително и тези на встъпилите страни.

Подписи

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 22 април 1993 година.

Подписи